

2023. május 7., Húsvét 5. vasárnapja – Jn 14,1-12

Vigasztaló búcsúzás

Van az emberi léleknek egy olyan érzékeny pillanata, amelyben nagyon fogékony tud lenni. Ez a búcsúzás pillanata. A Szentírásban Jézus búcsúbeszéde a címe ennek a résznek, amelyből a mai evangéliumot is felolvassuk. Jézus vigasztaló üzeneteket mond tanítványainak, és persze a mai kor emberének is.

Ne nyugtalankodjék szívetek! – Mi nyugtalanítja az embert? Egzisztenciális nyugtalanság. Saját maga sorsa. Lesz-e holnap? Megérem-e a holnapi napot? Nem küldenek-e el a munkahelyről? Biztosítva lesz-e a megélhetésem? Lesz-e nyugdíjam? A rábízottak sorsa, jövője. Nyugtalanítja családjának, gyermekeinek a jövője. Vajon mivé sikerül nevelni őket? Rendes, becsületes emberré válnak-e? Lesz-e munkájuk? A nagyobb közösségek jövője, sorsa. Családok sorsa. Egy közösség sorsa, jövője. Egy ország sorsa, jövője.

Ismeritek oda az utat, ahova én megyek. – Jézus utat mutat. Maga Jézus az út. A nyugtalanságok, aggodalmak kiküszöbölhetők a Jézus útján járással. Csak a Jézus által mutatott, általa élénk élt úton kell menni, és azon kell maradni. Azt a tanítást kell megtartani, amelyet elmondott nekünk az evangéliumban.

A mennyei Atya hazavár bennünket. – Sok lakóhely van ott, mondja Jézus. Az Istenben hívő és Jézus útját járók számára az Atya otthont készít a mennyei hazában. Igyekezzünk úgy élni földi mindennapjainkat, hogy ne térjünk le a jézusi útról, és az örök lakóhelyre méltónak találjanak bennünket!

Gyűrű Ferenc, Lövő